

Η δύναμη της προσευχής του οσίου Γεωργίου Καρσλίδη.

Μοναχός Μωυσής Αγιορείτης (†)

Άγιος Γεώργιος Καρσλίδης.

Όταν πήγαν οι Βούλγαροι στο χωριό, μάζεψαν όσους δεν πρόλαβαν να κρυφτούν. Έστησαν και τα πολυβόλα, έτοιμα για να τους σκότωναν. Τότε πήγε ένας Βούλγαρος αξιωματικός και διέταξε να τους ελευθερώσουν και να πάνε στα σπίτια τους. Κακό δεν μπόρεσαν να κάνουν. Δύο φορές έστησαν τα γυναικόπαιδα, γιατί οι άνδρες ήταν κρυμμένοι, για να τους σκοτώσουν. Η δύναμη της προσευχής του οσίου Γεωργίου δεν άφησε κανένα να πάθει κακό.

Από το 1947 και επί τρία έτη το χωριό της Σίψας άδειασε, λόγω των διώξεων των ανταρτών. Οι περισσότεροι κάτοικοι είχαν μεταβεί στη Δράμα. Τα γυναικόπαιδα είχαν φύγει όλα και μόνο μερικοί άνδρες φύλαγαν τα ζώα και το χωριό για να μη το κάψουν. Όλα τα γύρω χωριά τα είχαν κάψει. Το χωριό το κτύπησαν, αλλά κανείς δεν έπαθε τίποτε. Ο όσιος Γεώργιος είχε πει: «Θα έρθει η Βουλγαρία και μύτη δεν θα ματώσει στο χωριό. Θα γίνει ο εμφύλιος και δύο άτομα θα σκοτωθούν». Έτσι ακριβώς έγινε. Τότε που σκοτώθηκαν αυτοί οι δύο έξω από το χωριό, ο όσιος ήταν στη Δράμα.

Ένας πατέρας με τον γιο του, την περίοδο του εμφυλίου, πήγαιναν με το κάρο να κόψουν ξύλα. Στον δρόμο έπεσαν σε ναρκοπέδιο. Με την ευχή του οσίου Γέροντος δεν έπαθαν τίποτε.

Και τον ίδιο τον όσιο τον έπιασαν και τον πήγαν προς το εκκλησάκι της Παναγίας της Φανερωμένης για να τον σκοτώσουν. Ο όσιος τους παρακάλεσε: «Αφήστε με να προσευχηθώ λίγα λεπτά και ύστερα να με εκτελέσετε». Έκανε μεγαλόφωνα την προσευχή του και όταν τελείωσε, τους είπε άφοβα: «Τώρα είμαι έτοιμος!»

– «Λοιπόν, τώρα είσαι ελεύθερος. Μη φοβάσαι τίποτε. Θα σε πάμε στο κελλί σου». Τον πήγαν πίσω. Τι είδαν και τον σεβάσθηκαν τόσο, κανείς δεν γνωρίζει. Ο Θεός προστάτευε συνεχώς τον πιστό δούλο του.

Μια κυρία από τη Σίψα αναφέρει με πολλή συγκίνηση:

Κι εμάς, που το σπίτι μας είναι επάνω στον δρόμο, δεν είναι θαυμαστό πώς δεν πάθαμε κανένα κακό; Περνούσαν Βούλγαροι, αντάρτες, ούτε ποτέ σταμάτησαν στην πόρτα μας. Ποιες προσευχές άραγε μας προστάτευαν, αν όχι η ευχή του Γέροντα; Αυτή κρατούσε και στήριζε το χωριό. Μόνο έλεγε στους άνδρες: «Εσείς φύγετε, φύγετε, πάτε στο βουνό, κρυφτείτε. Εμείς με τις γυναίκες και τα παιδιά θα βολευτούμε εδώ», μας έλεγε, όταν ήξερε ότι θα έρθουν οι Βούλγαροι. «Μη φοβάστε, δεν θα πάθουμε τίποτε, θα περάσει», έλεγε με πειστικότητα. Προσευχόταν εκείνος και κρατούσε το χωριό... Στο εκκλησάκι του καθίσματα δεν είχε. Από μικρά έτσι μας μάθαινε. Να είμαστε όρθιοι. Μέσα στην εκκλησία είχε πολύ ησυχία. Δεν ακουγόταν τίποτε...

Από το βιβλίο: (†) Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Ο Όσιος Γεώργιος της Δράμας. Έκδοσις Ι. Μ. Αναλήψεως του Σωτήρος, Ταξιάρχης (Σίψα) Δράμα 2016, σελ. 163, 164, 241 (αποσπάσματα).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>